

[Lissa Mathiasen]

dette blev gennemført, ville det være rimeligt at bede om at få bare en anelse dokumentation for det. Hvilke lande er det, der i dag har gennemført dette her, og som har fået et sandt eldorado for advokater m.v., vel at mærke når vi ser snævert på det at få indført produktsikkerhed? Er det i Frankrig, er det i Holland, er det i Spanien, er det i de nordiske lande? Hvor er det henne? Det synes jeg egentlig at hr. Svend Heiselberg skylder os at sige lidt om.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Til fru Lone Dybkjær vil jeg gerne sige – som jeg også gav udtryk for – at vi under udvalgsbehandlingen vil tage stilling til, hvorvidt vi kan støtte lovforslaget. Vi har ikke givet udtryk for, at vi ikke kan støtte det, men vi mener altså, at der er nogle ting, som vi bør kigge nærmere på.

Det er vores opfattelse, vil jeg gerne sige til fru Lissa Mathiasen, at vi går videre end andre lande, og det er netop det, vi mener vil komme til at betyde, at det også kommer til at give betydelig mere administration, som vil skabe det eldorado, som jeg gav udtryk for.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes, det er en flot lov, der ligger her, det må jeg indrømme, og jeg synes, det er en forholdsvis stor dag for forbrugerne, selv om det drejer sig om et EF-direktiv; det må jeg nok indrømme. Det er sørgeligt, at vi ikke selv har lavet den slags ting, og at vi ligesom skal have andre til at sparke os et vist sted for at komme i gang. Jeg tænker på de mange debatter, der har været her i landet om farlige stoffer og mærkning, og hvad ved jeg. Nu sker der altså noget, nu bliver det gennemført – og forholdsvis nemt endda. Ærlig talt, dette er en debat, der har taget 10 år. Når man tænker på, hvad vi har diskuteret med hensyn til epoxy og andre ting! Nu kan der altså gøres noget på disse områder, der kan tages nogle initiativer. Hvis det er sådan, at en vare er alt for dårlig, kan den altså kræves tilbagetaget. Det kunne den måske i forvejen. Det, der er en lille svaghed her, er nok, at forbrugeren som sådan ikke kan få erstatning.

Vi synes, det er i orden, at det er en selvstændig lov, og vil gerne efterlyse, at man, når den bliver vedtaget – det bliver den jo – får en ny

købelov. Det har bl.a. Forbrugerrådet peget på, og det vil vi gerne støtte.

Det, der måske for en gangs skyld kan få mig til at give hr. Svend Heiselberg lidt ret, er, at når jeg læser loven igennem, er der måske noget, der kan tyde på, at hvis ikke man passer på, får vi amerikanske tilstande. Det synes jeg nok vi skal være ret opmærksomme på alle sammen. Alle kender jo de retssager, der har været i Amerika, og hvor det kun er juristerne, der har fået noget ud af det. Jeg tror, man skal passe meget på her.

I SF synes vi også, det er i orden, at loven er blevet udvidet. Det er jo ikke nogen hemmelighed, hr. Flemming Hansen, at loven er blevet udvidet; det har Handelskammeret skrevet til os. Men vi synes, det er i orden, at fast ejendom er med – af flere grunde. For det første er fast ejendom nok den største investering, en dansk familie nogen sinde kommer ud for. Derfor skal de selvfølgelig også have en sikkerhed for, at den faste ejendom og de installationer osv., som er i et hus, er i orden. Det synes jeg ærlig talt burde være klart for enhver. Det er jo tit en halv million kroner, som folk må af med – også blandt almindelige lønmodtagere – når man køber et hus, så jeg har stor forståelse for den del af forslaget.

Et område, hvor jeg tror det kan blive svært, er med hensyn til tjenesteydelser. Det vil være svært nogle gange at finde ud af, om det nu er den rigtige lydpotte, der er sat i en Volvo; om det ikke er en, der kommer et andet sted fra, og hvem der har ansvaret, hvis der er noget, der går galt. Man kan også spørge: Hvem har ansvaret, når en bil kører ud fra et værksted og bremserne f.eks. ikke er eftersat? Der vil være nogle områder dér. Men som sagt, dette er ny retspraksis, og det må domstolene jo så tage højde for senere.

Der er et par ting, som jeg synes der mangler i lovforslaget, men vi kan prøve at komme tilbage til det under udvalgsbehandlingen. Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at der står, at de varer, som vi vil eksportere til tredjelande, ikke er omfattet af denne lov. Jeg ved godt, at medicin ikke er inde i det her, men man har set tilfælde, hvor man sender medicin, som man ikke tør sælge i Europa, til Afrika og andre ulande. Jeg synes, at hvis denne lov skal være dér, hvor den gerne skulle være, ville det være rart, hvis det var sådan, at vi selvfølgelig også kun